

prima instanță: Z. Aramă
instanța de apel: L. Bulgac
N. Craiu, M. Guzun

dosarul nr. 3r-117/14

DECIZIE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând recursul declarat de Mereacre Parascovia, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mereacre Parascovia împotriva Primăriei comunei Lipoveni, raionul Cimișlia, intervenient accesoriu Consiliul comunal Lipoveni raionul Cimișlia cu privire la obligarea executării deciziei, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014

c o n s t a t ă

La 06.12.2012, Mereacre Parascovia a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Lipoveni, raionul Cimișlia, intervenient accesoriu Consiliul comunei Lipoveni raionul Cimișlia, solicitând obligarea de a executa decizia Consiliului Lipoveni raionul Cimișlia nr.04 din 10.12.2004, prin care a fost acceptată cererea cu privire la înstrăinarea către Gheorghe Mereacre a terenului cu nr. cadastral 2931102113, cu suprafața 0,18 ha, aferent construcției cu nr. cadastral 2931102113.01, amplasate în comuna Lipoveni, raionul Cimișlia.

În motivarea cererii, Mereacre Parascovia a menționat că, în baza hotărârii Comisiei de privatizare, la data de 20.02.2003, a fost întocmit actul de transmitere a mijloacelor fixe, potrivit căruia de la S.A."Frunza Codrului" a fost transmis grupului de persoane condus de soțul acesteia, - Mereacre Gheorghe următoarele

cote valorice: construcție - casa brigăzii cu nr. cadastral 2931102113.01, construcție accesorie - șură nr. cadastral 2931102113.02 și construcție accesorie, - garaj nr. cadastral 2931102113.03, amplasate în comuna Lipoveni raionul Cimișlia.

Susține Mereacre Parascovia că, în baza hotărîrii adunării grupului de cotași deținători de cote valorice din 20.02.2003, bunurile menționate au fost înstrăinate lui Gheorghe Mereacre, însă acte în acest sens nu au fost perfectate în modul prevăzut de lege, iar în perioada anilor 2003 - 2010, imobilele respective au fost posedate cu bună credință de Gheorghe Mereacre. Prin decizia Consiliului comunei Lipoveni nr.04 din 10.12.2002 a fost permisă vânzarea către Gheorghe Mereacre a terenului cu suprafața de 0,18 ha aferent bunurilor sus menționate, Primăria comunei Lipoveni, raionul Cimișlia fiind obligată să perfecteze documentele necesare pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare.

La 17.01.2010 Gheorghe Mereacre a decedat, iar la 08.10.2012 Mereacre Parascovia ca succesor legal, s-a adresat Primăriei comunei Lipoveni r-nul Cimișlia cu cererea privitor la perfectarea actelor necesare pentru vânzarea-cumpărarea terenului aferent imobilelor nominalizate însă cererea a fost respinsă, pe motiv că nu au fost prezentate documentele necesare.

Prin hotărîrea judecătoriei Cimișlia din 19 septembrie 2013 acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

La 06 noiembrie 2013 Mereacre Parascovia a înaintat apel împotriva hotărîrii judecătoriei Cimișlia din 19 septembrie 2013 solicitând repunerea apelului în termenul de declarare, casarea hotărîrii contestate și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014 s-a respins cererea înaintată de Mereacre Parascovia cu privire la repunerea apelului în termenul de declarare, s-a restituit cererea de apel declarată de Mereacre Parascovia împotriva hotărîrii judecătoriei Cimișlia din 19 septembrie 2013 ca depusă peste termenul legal de declarare.

La 04 martie 2014 Mereacre Parascovia a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, de un alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat, că instanța de apel a încălcat normele de drept procedural.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art.427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Instanța de recurs consideră, că Curtea de Apel Chișinău corect a restituit apelul declarat de Mereacre Parascovia, deoarece cu certitudine s-a constatat că, apelul a fost declarat peste termenul stabilit de art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar temei pentru repunerea în termen nu a fost identificat.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Conform materialelor dosarului, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la data de 19 septembrie 2013 (f.d.89).

La data de 06 noiembrie 2013, Mereacre Parascovia a depus cererea de apel nemotivată împotriva hotărârii judecătoreiei Cimișlia din 19 septembrie 2013 (f.d.103).

În ședința de judecată a Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014 recurenta a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului pe motiv că, a primit hotărârea motivată la data de 25.10.2013 și nu a fost în cunoștință de fapt despre obligativitatea depunerii apelului în termen de 30 de zile (f.d.117-118).

Instanța de recurs consideră că, instanța de apel corect a constatat, că cererea de apel înaintată la 06 noiembrie 2013 este depusă în afara termenului legal, iar recurenta nu a fost lipsită de posibilitatea executării condițiilor de depunere a apelului în termenul legal.

Colegiul menționează că, termenul de declarare a apelului se calculează nu de la momentul comunicării dispozitivului hotărârii, nu de la data depunerii cererii de întocmire a hotărârii integrale și nici nu de la data comunicării hotărârii motivate, dar de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Mai mult ca atât, la data de 19 septembrie 2013 recurenta a fost prezentă în ședința de judecată(f.d. 87).

În conformitate cu art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Instituția repunerii cererii de apel în termenul de declarare este reglementată de art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă, conform căruia repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute la art.116 din Codul de procedură civilă.

Astfel, conform art. 116 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Instanța de recurs nu poate reține argumentul recurenteii despre imposibilitatea efectuării actului de procedură în termen din considerentul necunoașterii prevederilor legale, dat fiind faptul că dispozitivul hotărîrii primei instanțe a fost înmănat recurenteii la 19 septembrie 2013 fapt confirmat prin recipisa semnată de acesta (f.d. 91), pe cînd cererea de apel a fost depusă la 06 noiembrie 2013, iar prezumția cunoașterii legii este un principiu general aplicabil și eroarea de drept nu exonerează de răspundere.

Prin urmare, instanța de apel întemeiat a respins cererea de repunere în termen și a restituit cererea de apel, pe motiv că argumentele invocate în susținerea cererii de repunere în termen a apelului sunt neîntemeiate.

Or, în cazul admiterii cererii și repunerii apelului declarat de Mereacre Parascovia în termen, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În context, colegiul amintește că art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă, în practica sa constantă, că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac, cauza *Bacev contra Fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei*, *Kemp contra Luxembourg*, *Diaz Ochoa contra Spaniei*, în carte înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Mai mult ca atât, înalta Curte a reiterat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru repunerea pîrîtului în termenul de prescripție pentru efectuarea unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil, prin urmare are loc violarea art. 6 § 1 al Convenției (*Ceachir c. Moldova*, nr. 11712 din 15 ianuarie 2008, § 47; *Popov c. Moldova (nr.2)*, nr. 19960/04 din 06 decembrie 2005, § 53; *Melnic c. Moldova*, nr. 6923/03 din 14 noiembrie 2006, § 41-43)

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că argumentele invocate în recurs sînt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu

menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art.427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de Mereacre Parascovia.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Parascovia Mereacre împotriva Primăriei comunei Lipoveni, raionul Cimișlia, intervenient accesoriu Consiliul comunal Lipoveni raionul Cimișlia cu privire la obligarea executării deciziei.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan